Je Západ arogantný alebo hlúpy, alebo oboje, keď tvrdí, že „separatisti“ Donbasu a Moskva porušujú medzinárodné právo?

- CZ24 News | 23. září 2022

V medzinárodnom práve sú dve ustanovenia, ktoré si protirečia. Jedno ustanovenie zaručuje neporušiteľnosť hraníc štatov. Druhé ustanovenie zaručuje národom právo na sebaurčenie.

Istý čas nikto proti tomu nič nenamietal. Odrazu na konci minulého storočia, keď Západ a NATO v roku 1999 vierolomne prepadli Juhosláviu, tak sa z istých zištných dôvodov rozhodli podporiť odtrhnutie Kosova od Juhoslávie a požiadali Medzinárodný súdny dvor,aby vydal rozhodnutie, že to neodporuje medzinárodnému právu.

Ten sa nechal ovplyvniť a rozhodol, že ak sa nejaký región rozhodne odtrhnúť od štátu, kde dovtedy patril, tak to neporušuje medzinárodné právo – inými slovami právo na sebaurčenie sa tak stalo vyšším právom ako právo na neporušiteľnosť hraníc štátu.

Tak Západ dodatočne „legalizoval“ odtrhnutie Kosova od Srbska, tým sa ale otvorila cesta aj pre iné regióny, aby vyhlásili svoju samostatnosť. Ako napr. Katalánsko, tu ale ani USA ani Medzinárodný súdny dvor nezasiahli v jeho prospech a mlčky akceptovali všetky brutálne represálie Madridu voči nemu.

Treba si v tejto súvislosti pripomenúť aj to, že tento „vážený“ dvor vôbec nie je v istých prípadoch nezávislý a objektívny a neraz používa dvojaký meter. Tak to bolo aj vtedy, keď USA vyhlásili, že v prípade zločinov svojich generálov a vojakov vo vojne v Iraku, keď nemali mandát OSN a hrubo porušili medzinárodné právo, nikdy nepripustia, aby ich tento dvor súdil. Pritom je tento dvor najvyšším strážcom tohto práva – ale vždy len vtedy, keď to USA vyhovuje.

A odrazu sa odohral na Ukrajine v roku 2014 podobný prípad ako v Kosove. V máji 2014 sa uskutočnili referendá v Donbase s podobným výsledkom ako aj na Kryme. Veľká väčšina občanov hlasovala za pripojenie k Rusku. Preto boli vyhlásené dve republiky v Donbase, a to Luhanská a Donecká. Udialo sa v podstate to isté, čo v prípade Kosova, a to bolo podľa Medzinárodného súdneho dvoru v súhlase s medzinárodným právom.

Kde je ale potom pre Západ s jeho „úžasnými a ospevovanými demokratickými a morálnymi hodnotami“ problém? A prečo ho zmieneý dvor nepouči a len mlčí? A prečo ani Katalánsko nesmelo to, čo smelo Kosovo?

Jednoducho preto, lebo o všetkom rozhodovali (a vždy rozhodovať budú) len a len záujmy Západu a USA a nie skutočná demokracia a preto rozhodnutia Medzinárodného súdneho dvoru musia byť v súlade s týmito záujmami a v nich sú obsiahnuté aj záujmy, podľa ktorých musí byť celé Španielsko kompletne pod kontrolou Madridu.

Pripomeňme si ešte, že ani Baskicko nedostalo svoju vytúženú samostatnosť o ktorú dlhé roky bojovalo a krvácalo, a pripomeňme si aj to, ako kruto potlačil Madrid „vzburu“ Kataláncov za samostatnosť a ako je dodnes prenasledovaným vyhnancom niekdajší prezident regiónu Katalánsko a vodca „vzbury“ Puigdemont. Jeho veľkým sympatizantom bol aj Katalánec, slávny tréner Pep Guardiola.

A takisto je v záujme Západu udržať za každú cenu celú Ukrajinu pod kontrolou Kyjeva a samozrejme tým predovšetkým pod svojou kontrolou a mať tak k dispozícii celé jej obrovské bohatstvo, ktoré je sústredené najmä v Donbase.

Rusko uznalo vo februári nezávislosť oboch republik v Donbase a uzavrelo s nimi zmluvu o vzájomnej pomoci pri napadnutí inou krajinou. Teraz len napĺňa túto zmluvu, keďže Kyjev od roku 2014 vedie vojnu proti nim a v posledných týždňoch zintenzívnil ich bombardovanie, a to aj civilných štvrtí ich miest. Rusko tak koná úplne v súhlase s medzinárodným právom.

Veď keby napríklad Srbsko začalo bombardovať Kosovo s tým, že ho chce naspäť, tak NATO ho okamžite zničí. Pritom Kosovo bolo celé stáročia posvätnou súčasťou Srbska – podobne ako je pre Izrael posvätnou zemou Jeruzalem a beda tomu, kto by mu ho chcel ukradnúť.

Srbom ale bolo ich posvätné Kosovo ukradnuté – a to Západom. Vtedy odrazu „neplatilo“ medzinárodné právo. Moskva to vtedy ostro kritizovala, Západ to len ignoroval.

Ako to je možne? Ale predsa veď to je jasné – právo neplatilo, nesmelo platiť, lebo v opačnom prípade by to bolo proti záujmom Západu.

A len to, čo je v záujme Západu, to je „demokracia“, a to je „právo“!

AUTOR: Roman Bednár

ZDROJ